

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Gregorčiču spomenik!

Slovensko ljudstvo!

Ali je kdo med Teboj, čegar uho se še ni naslajalo ob nebeških glasovih „Nazaj v planinski raj!“, „Eno devo le bom ljubil!“, „Zvezda mila je migljala!“ ?

In kdo izmed Tebe še ni slišal deklamovati „Oljki“, „Kmetški hiši“, „Naš čolnič otmimo!“ ?

Srce ti je pač malone zastajalo radosti, ko je ob sladkih zvokih te pesni ali ob ljubko žuborečem potoku nje zveneče besede nanj legal čudoviti čar svete poezije. In skozi nežno kopreno te svete poezije si zrl in poslušalo „kar gledalo ni oko, uho ni čulo posvetno“: duša Ti je tiste trenutke plavala v prestolnem kraljestvu umetnosti. In to je bilo kraljestvo slovenske umetnosti. Tvojemu srcu je takrat govoril velik umetniški genij, ki ga je milostno nebo naklonilo slovenskemu narodu. Ta genij pa je bil — Simon Gregorčič.

Danes Gregorčiča ni več med nami. Nedavno tega se je iz solnčne Gorice po širni Sloveniji raznesla srca pretresujoča vest, da je „soški slavec“ utihnil za vselej, da je umrl Simon Gregorčič.

„Ne, ni umrl!
Še duh njegov živi med nami,
na delo naš budi in drami.
Umrl on ni,
v nesmrtnih delih mož živi!“

A ob enem ž njim v teh nesmrtnih delih živi in bo od roda do roda živela njegova in naša mati, ki jo je njen veliki sin ljubil „iz srca globin“, ki je bil njen ponos in ki jo je proslavil pred svetom — mati Slovenija. —

Slovenci! Kdor slavnih prednikov ne časti, — njih naslednik biti vreden ni!

Pokažimo, da znamo ceniti svoje velmože, da se zavedamo, kak biser je s poglavjem „Simon Gregorčič“ vdolan v oni okvir, ki se imenuje slovenska literatura! Postavimo velikemu pesniku ne le v svojem srcu, marveč tudi na zunaj, vsemu svetu viden spomenik!

A ves narod naj bi postavil ta spomenik, kakor je ta najzvestejši sin matere Slovenije ljubil ves narod!

LISTEK.

Socijalist.

Di.
(Konec.)

„Teh besedij sem se tako prestrašila da sem mislila: srce mi mora žalosti počiti. Takoj sem spoznala, da so mi morali otroka odtajati, ako vže ne polnoma pokvariti. O teh socialistih sem namreč večkrat slišala, kaka nesreča so za družine. Kdor stopi v tisto družbo, ne hodi več v cerkev, preklinja Boga, Mater Božjo, ne mara več za ženo, ne za družino, ampak poslušajo le njih vodnika in kar jim tisti vkaže, vse store. Tako se sliši tudi pri nas dan na dan o kaki družinski nesreči. Oh ti socialisti!“

„Toda, kam sem zašla! Sina nisem mogla spraviti iz krčme ne zlepa, ne zgrda. Jaz revica, sem vila roke in ga

V to svrhu se je v Gorici osnoval „Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ ter si postavil nalogo, poskrbeti, da se pesniku Simonu Gregorčiču v rojstno hišo na Vrsnem vzida spominska plošča in na gomili tam „v planinskem raju“ pri Sv. Lovrencu postavi dostojen nagrobnik. Če le mogoče — in to bi bilo v smislu velikega pokojnika — pa bi se Gregorčiču naj postavil še živ spomenik, čegar piedestal bi bila šola. Obliko kipa na tem piedestalu (ustanove, Gregorčičev dom...) pa bi naj dogovorno določil celokupni slovenski narod pōtem osrednjega odbora in lokalnih odborov.

Rodoljubi!

Da čim preje dosežemo, kar nam velewa sveta dolžnost, se obračamo do Vas, kar Vas je brez razlike stanu in mišljenja. z iskreno prošnjo za požrtvalno sodelovanje Gregorčičevemu spomeniku v prid. Prirejajte zlasti v ta namen Gregorčičeve slavnosti in veselice in seznanjajte na njih množice z velikim pesnikom! S tem storite dvakrat rodoljubno delo.

A vsem nam spričo velike odolžitve napram pesnikovemu geniju bodi geslo:

„Ne samo kar velewa mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!“

Ivan Berbuč, prof. v p. in dež. odbornik, predsednik.

Matija Rutar, deželnosodni svetovalec, podpredsednik.

Josip Ivančič, prof. v p., blagajnik.

Dr. Ivo Šorli, notarski kandidat,

Dr. Karol Ozvald, prof.,

Franc Sivec, vadnični učitelj, tajniki.

Ivan Kokošar, mestni župnik,

Franc Vodopivec, ces. svetnik,

Andrej Ipavec, gimn. učitelj,

Niko Omersa, gimn. učitelj, odborniki.

V GORICI, dne 6. decembra 1906.

Op. Doneske, ki se v časopisih objavijo, sprejema prof. Jos. Ivančič, Gorica, Korenjski trg št. 8., kakor tudi vsak odbornik.

prosila, naj gre domov vsaj radi očeta. Ali vse zama! Srpo je gledal pred se, in molčal kot grob. Ko sem ga pa hotela znova prijeti za roko in ga odpeljati, tedaj — o moj Bog, — kaj sem revica dočakala, — tedaj dvigne svojo roko, da bi me vdaril.“

„Meni je bilo to več kot preveč. Srce mi je krvavelo, da me lastni sin tako zametuje. Odšla sem osramočena in jokaje iz krčme, ker nisem imela nobenega, da bi bil branil mojo materinsko čast in pravo.“

„Kako sem prišla domov, nisem vedela; samo toliko se še spominjam, da ko je prišel mož domov, ni našel večerje.“

„Povedala sem mu v strahu, kaj se je zgodilo, — jezil se je in rentočil nekaj časa po hiši, potem pa se spravil nezadovoljen k počitku.“

„Sina ni bilo domov tisto noč. Spal je s sosedovim na senu.“

Pobarvano ogorčenje.

Ogorčenje naših naprednjakov je vedno tako pristno kakor je pristna rdečica na obrazu stare salonske dame. Stare, razorane poteze na svojem obrazu si namaze z raznim lišpom, to pobarva s primernim barvilom, na glavo dene lepo črno lasuljo — tu imaš potem najlepšo gospodično. ki včasih res še vjame kakega kalina. Taka je naša napredna stranka s svojimi prvaki. Na nji ni ničesar več pristnega, vse umetno, ponarejeno, pobarvano. Navadno jo vidimo v celi njeni propalosti; včasih celo kak njen voditelj sleče obleko narodnjaštva in obleče obleko kramarja, potem ga res ne dobiš kalina, ki bi veroval, da je ta stranka resna, Slovenci jo že predobro poznamo; zato med Slovenci ne vleče več. A osamelim italijanskim vitezom ta stara brezzoba klepetulja še ugaja. Ko pa se je zadnjič celo pobarvala z rdečo barvo ogorčenja, je vzbudila v teh vitezihi očitno zanimanje, če ne celo ljubezen. To pa je prišlo tako le:

Kakor je znano, je dne 18. novembra govoril dr. Gregorčič na shodu v Dornbergu o volilni reformi in med drugim rekel sledeče:

Laški volilni okraji po so: 1). Glavno mesto Goriško, Gorica ima s svojimi 25.000 prebivalcem svojega poslanca; 2). Okraja Gradišče in Kormin, ki štejeta nekaj nad 31.000 duš, sta en volilni okraj; 3). Červinjan in Tržič z 40.000 ljudmi tvorita 3. laški okraj. V teh laških okrajih pa se nahaja tudi mnogo Slovencev. Tudi mandat, ki ga imajo Lahi v Gorici, ne bo ostal vedno laški! (Pritrjevanje). Gorica je glavno mesto in središče slovenske dežele (Pritrjevanje) središče Furlanije je Gradišče. V prejšnjih časih so se Slovenci v Gorici vedno potujčili, danes se to ne zgodi več, k temu posebno pripomorejo goriške slovenske šole. Slovenski živelj v Gorici vedno napreduje, česar se Italijani že sami boje. (Odobranje) Delati moramo vsi na to, da postane Gorica slovensko mesto! (Viharno odobravanje). Potem bomo Slovenci na Goriškem imeli 4 poslance, Lahi pa le 2. (Veliko odobravanje).

Vsak trezen človek, bodisi Italijan ali Slovenec, nam bo brezdvomno pritrdil, da so te besede dr. Gregorčiča dejanski popolnoma utemeljene in da o kakem hujskanju tu niti sledu ni. — Pa vendar je brihtna „L'Eco“ iztaknila v teh besedah hujskarijo ter napadala dr. Gregorčiča radi tega govora, skoro gotovo le z namenom, da se prikupe laškim liberalcem. Na ta napad je od-

„Pa tudi drugi dan k zajutru ga ni bilo. Grem ga klicat. Ne najdem ju več.“

„Mislija sem revica, da je šel na delo.“

„Ali kako se prestrašim, ko mi ga prinesejo ob 11. uri domov nezvestnega in z zlomljeno roko.“

Mati postoji nekoliko časa, kakor bi se hotela oddahnniti. Potem pa nadaljuje:

„Lahko si pomislite položaj uboge matere. Druge pomoči ni bilo, poslali smo ga na zdravnikov nasvet hitro v bolnišnico v Trst. Roko si je bil zlomil na dveh krajih; sedaj mu je boljše in jutri pride domov. Da bi bil pa za delo sposoben, ne vem!“

„Kako pa si je zlomil roko“, jo povprašam, ker sem zapazil, da je mati v svojem strastnem pripovedovanju nekaj pozabila povedati.

„Eh, saj bi bila kmalu pozabila po-

govoril dr. Gregorčič na shodu v Št. Petru dne 25. novembra sledeče:

V Gorici nas je 5000 Slovencev in 16.000 Italijanov. Ako bomo Slovenci v Gorici tudi za naprej tako napredovali ko doslej, bomo v doglednem času odločevali pri volitvah. (Veliko odobravanje). To sem povedal tudi v Dornbergu. Neki laški list pa mi je rekel, da hujskam. Nisem res hujskal, pač pa sem vedno zato, da se Slovenci, ki pridejo v Gorico, zavedajo svoje narodnosti. (Odobranje). Naši ljudje naj le še naprej hodijo v mesto, ter tam ostanejo kot zavedni Slovenci! (Veliko odobravanje). Mi nočemo jemati Lahom njih pravice, zahtevamo pa zase, kar nam gre! (Odobranje). Mi Slovenci bi morali imeti na teh tleh celo več pravic, ko Italijani; saj ime mestu smo dali mi, Gorica niti laškega imena nima. (Viharno odobravanje). Poglejmo imena teh „čistokrvnih“ Italijanov, ki veljajo za stebre laškega življa v Gorici. Vsa njihova imena se glase na „ič“ in „ičič“. Znano pa je, da take končnice ne rastejo v Toskani, ampak v okolici goriški, ki je slovenska; (Viharno odobravanje). Mesto dobi svoj naraščaj iz okolice, ki je slovenska. Naravno je, da mora prej ali slej postati Gorica slovensko mesto, če bodo naši ljudje ostali zvesti svojemu jeziku. (Veliko odobravanje). Če pa hočejo Lahi na ta način rešiti italijanstvo Gorice, naj pa povabijo svoje rojake iz Furlanije v Gorico. (Viharno odobravanje in veselost). Kjer odločujejo Lahi, se godi Slovincem krivica, čemur je dokaz goriški tramvaj. Vprašamo goriške mestne očete: Je-li oni spoštujejo pravice Slovencev, če tako delajo? (Viharni: Ne! Nikdar ne!) Mi ne hujskamo proti nikomur, zahtevamo pa svojih pravic, zahtevamo, da vsak sam sebe spoštuje, „ker kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

Pred časom je neki drugi slovenski list pisal, da bodo slovenski stariši, ki imajo sinove, še lahko doživeli, da bo njih sin izvoljen v Gorici za župana. Proti temu pa Italijani niso protestirali akoravno je to veliko težje. Veliko lažje je namreč spraviti iz Gorice v drž. zbor slovenskega poslanca, ko pa dobiti slovenskega župana (Res je!)

Italijanski vitezi, katerih bojna kopja so se že dolgo prašila v temnih shrambah, so naenkrat začutili v sebi potrebo braniti italijanski narod, ki mu je po tem govoru dr. Gregorčiča zapretila velika slovenska nevarnost. Tako so dopadli ti junaki stari salonski dami, slovenski napredni stranki, da se je takoj oblekla v globoko ogorčenje in se pobarvala po starem, rujavem obrazu z rdečo barvo ogorčenja. In vzljubili so vitezi to nežno, rahločutečo damo ter se ji globoko poklonili. Ljubezen in zveza je torej sklenjena.

vedati, tako prevzame človeka taka nesreča. Tisto jutro sta šla z sosedovim v mesto na delo loviti ptiče. Pravili so potem, da so štrajkali. Moj je bil vedno izvrsten v plezanju. Šel je na neko visoko drevo pogledat mladiče, da li so vže godni. In ko se je hotel vrniti, vlni se veja pod njim in pade tako nesrečno, da si je prelomil roko na dveh mestih. Pretresel se je bil tudi tako, da sem mislila, nikdar več ne vstane.“

Žena je hitela pripovedovati, kajti stala sva vže pri vhodu v grajski vrt. Skrivaj si je obrisala solzo, menè, da jo ne vidim. Uboga ženica, koliko je trpela!

Stopila je na prag grajskega vrta, prejela za kljuko, pritisnila in rekla:

„Zbogom!“

„Zbogom!“ odgovorim zamišljeno in stopim naprej.

V glavi pa se mi je vedno vrtela misel: Tudi te bolečine so krivi socijalisti.

Zastopnik laškega lista „Gazzettino Popolare“ je intervistiral „odličnega goriskega Slovence“ — reci — liberalca, ki je povedal, da so gorški Slovenci skrajno ogorčeni nad dr. Gregorčičem, ki je na svojih shodih „ščuval proti Italijanom“. Vsak pravi Slovenec bo odobraval, kar je govoril dr. Gregorčič. Seveda v očeh naših naprednjakov je dr. Gregorčič šovinist. In upravičeno pristavlja k temu „Slovenec“:

„Dr. Gregorčič je torej šovinist. No, sedaj razumemo trojezične napise na Gabrščekovi knjigarni in njegove nemške vozne rede. To vse namreč ni — narodni šovinizem, kakor ga uganjajo grdi klerikalci. Tudi „Soča“ podi dr. Gregorčiča nazaj v lemenat, ker brani slovenska prava proti Italijanom. To je torej tista „Soča“, ki je nekoč vsak dan zagrinjala cel tucat Lahov v svoje razpenjene valove!“

Poznamo se! Vse tisto narodno navdušenje, ki ga je včasih kazal Gabršček, vse to je bilo le umetno, ponarejeno. Slekel je narodnega boritelja, oblekel ogorčenega Slovence, spodaj pa se skriva — goli sebičnej. Njemu in njegovi propadajoči stranki pokaži vrata ljudstvo! Proč s hinavščino!

Dopisi.

Iz Škrbine, dne 6. dec. 1906. — Več časa od tega je, ko so bili iz našega kraja zadnji dopisi v „Gorici“. Sedaj pa je vže nekako mrtvo. Ravno sedaj ob času občinskih volitev je marsikaj treba o tem spregovoriti. Volitve vršile so se v drugem in tretjem razredu mirno brez vsake agitacije, čisto po volji volilcev. Drugače so se pa vršile v prvem razredu, kjer sta si stali nasproti dve stranki. Stara stranka z dolgoletnim našim gospodom županom je propadla, to na prigovarjanje „mešetarja“ Dugulinčca. Naša mlada liberalna stranka je zmagala s par glasovi, ter pahnila našega dolgotetnega gospoda župana iz starešinstva. O našen Dugulinu smo si mislili, da bo de res v našega življenja, a varali smo se. Gospod Joško se je bahal pred volitvijo, da ne sprejme te časti, ali le navidezno; še le pozneje se je dognalo, da je naš liberalni Dugulinček agitiral sam za svojo čast ter ruval proti sodanemu gospodu županu Pipanu. Res in pribito je, da je naš gosp. Pipan kot župan storil veliko za našo občino, radi tega ni zasluzil, da se ga kar tako naenkrat odslovi od županstva. Županoval je okroglih 40 let, ako se ne motim, podal marsikaj poduk našemu liberalnemu Jošku Dugulinčku. Za hvaležnost je pa dal brco gosp. županu z agitacijo, da niti v starešinstvo ni izvoljen.

Naš liberalni modrijan Joško par dni po končanih volitvah ni mogel spati od veselja, ker ga je doletela čast, da je postal ud starešinstva. Vedno je brbljal in tuhtal, kaj storiti sedaj. „Meni ne zadostuje, da sem član starešinstva, ampak jaz hočem biti tudi županček v prihodnje. Škrbina mora imeti enkrat naprednega župana. Da je to res, evo dokaza. Naš liberalni Joško si je napravil „klub“.

V naši vasi se voli 12 starešin, ti si volijo med seboj po stari navadi župana, tri podžupane, osem ostane odbornikov. Joško pa je drugače izračunal, da si zagotovi že naprej župansko stoličo. Sivar je napravil tako: Izbral je sedem odbornikov in jih povabil v domačo gostilno. Tu so se vsi morali pizavezati, da nihče izmed njih ne bo volil drugega za župana ko Dugulinčca. Kdor bi tega ne storil ali bi odstopil od stranke, zapade 100 kron globe. Vse to je imelo ostati tajno. Pri veseli zabavi so se dogovorili, da tega ne sme nihče nikomur izdati; kdor bi izdal to tajnost, plača 10 kron kazni. Ta „čedna“ tajnost pa ni trajala dolgo. Naš gospod Polaj se je namreč nekoč v gostilni nekoliko ovinil in začel razlagati, kako so sklepali pogodbo, po kateri mora biti župan Dugulin. Drugih 5 odbornikov na dan županske volitve lahko ostane doma. Za naše volilce Škrbinčane je tako mišljenje študiranege gospoda Joška jako slabo.

Proti volitvi je vložen utok. Kaj in kako se bode izvršilo, ali bo res naš mali liberalček župan, se ne ve še. Odvisno je od tega, kaj ukrene avno namestništvo v Trstu. To je pa gotovo, da on teško pričakuje dneva volitve župana. Ob času županske volitve hočem vam sporočiti natančneje.

Politični pregled.

Volična reforma v gosposki zbornici.

Z Dunaja poročajo, da bo gosposka zbornica rešila volilno reformo še pred Božičem. Dne 10. t. m. se snide komisija gosposke zbornice. Bavila se bo s pluralno volilno pravico. Vendar pa je upati, da gosposka zbornica ne bo spreminjala sklepov poslanske zbornice.

Delegacije.

Dne 4. t. m. je naš zunanji minister baron Aehrenthal razložil v proračunskem odseku svoj program. Govoril je odkrito, kratko in jedrnato, česar pod njegovim prednikom nismo bili navajeni. O trozvezi je dejal, da so razmere z Nemčijo najboljše, z Italijo slabše. Dobro se razmere z Rusijo. Razmere napram Franciji in Angliji bo še treba zboljšati. Na Balkanu je reformno delo težavno, ovira ga posebno nezaupnost Srbov in Grkov. S Srbijo se razmere kmalu uredi. Maročansko vprašanje je še pereče. Minister je obljubil izvesti reforme pri izkušnjah diplomatov. Proračunski odsek je v sredo razpravljal o proračunu za skupno vojsko. Poročevalec del. Baernreither je govoril o gradnji novih vojnihi ladij ter je predlagal, naj bo seja tajna, kar je bilo vsprejeto. Predlagal je, naj se stavijo zalaganja za armada in mornarico na dnevni red kakor posebna točka, ker je to problem, o katerem je treba podrobneje razpravljati. — Poveljnik vojne mornarice je pojasnil proračun za vojno mornarico. Govorili so na to del. Steiner, Dobernig, Šusteršič, grof Clam-Martinic, grof Schönborn, Sylvester.

Del. Dobernig je zahteval nemško mornariško šolo. Dr. Šusteršič je govoril o mornarici in je dejal, da je središče naše zunanje politike jadranska politika. Zato nam treba močnega brodograditelstva, ki bi v slučaju vojske moralo imeti tudi dobro opiralnico v Šibeniku. Vojska z Italijo nikakor ni izključena. Končal je: Adria je in ostane slovanska, ali italijanska, nikoli pa nemška. — Danes je bila zopet seja.

Vojni odsek ogrske delegacije

je v sredo ob 5. uri popoldne nadaljeval svoje razprave. Vojni minister je izjavil na različna vprašanja, da se vojaški kazenski pravdni red izda ustavnim potom, to je stvar, ki je bila določena že pred več nego 10 leti. Vojaški pravdni red izdelujeta obe vladi in je nade, da bo isti kmalo dovršen.

Prememba pri srbskem poslanstvu na Dunaju.

Dosedanji srbski poslanik Vučić gre v Berlin, na njegovo mesto pa pride dosednji srbski poslanik v Carigradu dr. Simić. Simić je bil že leta 1891 poslanik na Dunaju. Obadva poslanika sta prijatelja Avstrije. Vučić se je na vso moč trudil, poravnati carinski spor, kar se mu pa ni posrečilo. Vučić je izredno izobražen. Študiral je na Dunaju in v Lipskem državne vede in filozofijo, kjer je imel za učitelja Wundta.

Maroške zmede.

Francoski minister za zunanje zadeve Pichon je izjavil, da so velevalisti v skupni noti opozorile tangerskega magazena, da za varstvo tujcev dosedanja policija ne zadostuje in je treba preosnove. Francoska pa je z novimi tremi križarkami le nadomestila prejšnje tri stare, ki so doslej križarile v maroških vodah.

Španska.

Nameravani zakon proti cerkvenim redovom je komaj v preteku enega tedna strmoglavil že dve ministerstvi. Sedaj je zopet sestavljeno novo: Vega de Armijo, predsednik, Pernz Caralelo, zunanji, Romanones, notranji, Revertes, finančni, De Federico, za javna dela, Weyler, vojska, Cobian, mornarica, Jimeno, naučni, Barosso, pravosodni minister. — Pri demonstraciji 4. t. m. so od vlade nahajskani demonstranti napadli nadškofa madridskega in tri duhovnike. Enega so ranili.

Za žrtve požara.

Velika nesreča je zadela tri posestnike v vasi Krn. V ponedeljek, dne 26. pr. m., ob 11. uri popoldne je naenkrat se prikazal ogenj pri Sivec h. št. 13. V par minutah so bila vsa poslopja, ki so stala okrog v plamenu. In ob 2. uri popoldne bilo je vse pokončano. Pogorelo je posestnikom Ivanu Sivec št. 11, Francu Sivec št. 12 in Jakobu Sivec št. 13 vse kar so imeli t. j. 3 hiše in 5 gospodarskih poslopj z vso upravo, vsi pridečki, črez 400 centov sena, prvemu še povrh dvoje telet in vse tesarsko orodje vredno nad 200 K, tretjemu okrog 800 K denarja, katerega je potegnili za živino in sir, dve kravi in in troje telet. Nekateri so rešili vsaj

praznično obleko, seveda kolikor toliko ožgano, drugi še te ne — ampak le to kar so imeli na sebi. Še celo zidovje je tako pokvarjeno, da bosta morala druga dva popolnoma novo sezidati, ker je staro popolnoma spečeno in prežgano — ogenj je švigal izpod zidovja.

Ne ve se prav kako je nastal ogenj, najbrže, kakor se misli, je zanesla ogenj v slamnato streho mačka.

Zavarovani so bili sicer vsi, pa le za male svote: prvi za 2000 K, drugi za 1800 K in tretji za približno 2500 K, natančno ne ve, ker mu je zgorela tudi zavarovalna knjžica; škode pa je po cenitvi zaprišeženih cenicev nad 40.000 K. Dopis v zadnji „Gorici“ ni natančen in dotičnik, ki je to sporočil, gotovo ni videl ne požara ne pogorišča.

Vrhu vse nesreče imajo pogorelci še stare dolgove in sedaj niti prostora, kamor bi svoje trudne glave položili — zima pa je tukaj — gori je že zapadel prvi sneg.

Ker so hiše v Krnu jako razstresene, imajo pogorelci do svojih sosedov daleč in morajo si sedaj po zimi vsaj za silo popraviti stanovanja.

Pogorelci so v resnici reveži — pomoč je nujno potrebna.

Podpisana, ki sva osebno pregledala pogorišče, prosiva milih darov za pogorelce. Vsak dar, tudi najmanjši dobro došel. Darove bodeva izkazala v svojem času v slov. časopisih.

Na Libušnjem, 3. dec. 1906.

Janez Berginc, Ivan Leben, župan, kurat.

(Darove pobira radevolje tudi naše upravnistvo.)

Darovi.

„Za Šolski Dom“

so plačali predsedništvo namesto venca na grob pesnika Simona Gregorčiča: Matija Fabijan, okrajni sodnik v Kobaridu 20 K; Fran Vidmar, sodni pristav v Kobaridu 5 K 40 h; J. G. v K. v spomin starega znanca in prijatelja dičnega pesnika v znamenje visokega spoštovanja 30 K; Gotard Pavletič, dekan v Št. Petru 20 K; Alfonz Blažko kurat v Mirniku 6 K.

Letnino sta plačala: dr. Ferdinand Terkuč, c. k. notar v Kanalu 48 K; Marijana Terkuč, notarjeva soproga v Kanalu 24 K.

Upravnistvu je došlo: Na mesto venca na krsto pesnika S. Gregorčiča Karol Čigon vikar na Vojsčici 5 K; v spomin svojega častnega člana pesnika Gregorčiča daruje „Slov. Čitalnica“ v Gorici „Šolskemu Domu“ 50 K.

Srečna hvala!

Za Gregorčičev spomenik.

Sigismund grof Attems, graščak v Podgori, svojemu visokočislmanemu rojaku, katerega je osebno spoštoval, 100 K; dornberško učiteljstvo 25 K; Gotard Pavletič, dekan v Št. Petru, 10 K.

Domače in razne novice.

Gospodom naročnikom.

Približuje se konec tekočega leta. Veliko je gospodov naročnikov, kateri niso še poravnali letošnje naročnine. Dosti je onih, ki niso poravnali naročnine tudi za prejšnja leta. Prosimo torej vse, naj nam prav zagotovo dološljejo zaostalo naročnino, drugače moramo dotičnikom list ustaviti.

Upravnistvo »Gorice«.

„Gregorčičev Dom“. — S Kobariškega se nam piše: Tolminski rodoljubi so izrazili željo, naj se raj. Gregorčiču ne stavi spomenik, ampak naj se mu zida „dom“. Gorški in drugi rodoljubi so nasprotnega mnenja: Gregorčič ne sme biti brez dostojnega spomenika in nabirajo zanj že denarne prispevke. Kaj pa naj rečemo o „domu“? Najnemu pesniku najljubši dom je bil „Šolski Dom“, saj je postal radi njega celó „narodni berač“ in ga tudi v svoji oporoki ni pozabil. Pridno kupujte „Juba“ in preplačujte ga in hranite denar za „Jeremijeve žalostnice“, ki pojdejo v kratkem v tiskarno. S tem boste slavili raj. pesnika spomin in pomagali zidati „Gregorčičev Dom“.

Osmino po rajnem pesniku Simonu Gregorčiču so praznovali pri Sv. Luciji dne 4. t. m. s peto sv. mašo, h kateri je prišla tudi šolska mladež.

„Simon Gregorčičevo knjižnico in čitalnico“ je sklenil ustanoviti ljubljanski občinski svet. Dr. Triller je klical ob tej priliki z znanim svojim patosom: „Simon Gregorčič je bil naš!“ Ne smesite se gospod doktor! Blagi pokojnik je dobro vedel, kaj je vaš liberalizem in je delovanje slovenskih liberalcev obsojal z vso odločnostjo. Tega ne boste utajili, če še tako kričite, da je bil vaš.

Gregorčičev časten večer je priredila v torek „Slovenska krščanska socialna zveza“ v Ljubljani.

† Simonu Gregorčiču. — Sledeče vrste posvečene nepozabnemu pesniku je dobil naš rojak od prijatelja Hrvata iz daljne Slavonije: „Žalim što je dični slovenski pesnik kojeg sam osobno poznao i kojega se još vrlo dobro sjećam, slavni Gregorčič umro! Tjelo mu je umrlo, ali čvrsto sam osvjedočen, da duša njegova, da onaj čisti duh njegov, koji je tako silno ljubio svoj slovenski narod, lebdi među Vami, on boravi u svojim neumrlim stihoma među svojim narodom, on govori k Vama, pa je kod Vas! Nije o n umro, tjelo je umrlo, ali d u h živi, i živjet će vazda dok ima svijeta, nikad ne bude prestao živjet duh Gregorčiča, nikada, odviše je velik taj duh, i odviše voli taj ubogi narod slovenski čuti one medene rieči, kojima ih je znao Gregorčič utješiti! Zato kličem Tebi i slovenskom narodu: „Slava Gregorčiču!“ i „Ne ronite suze za tijelom, jer duh Gregorčičev je među Vami!“

(Matej Heven.)

„Narodna Tiskarna“ priporoča slavnemu občinstvu S. Gregorčičevo knjigo „J o b“.

Žalostno. — Žalosten slučaj narodne nezavednosti nam podaje pismo neke Slovenke iz Števerjana, ki služi v Badgaštajnu. Domov je poslala 20 K denarja in pisala na nakaznico sledeče: „Zvansik kronen. — frajlen J. K. Post Št. Florijan Gor. Cerovo Baj Görz in Cerovo in Kistenland.“ — Reva si sili nemščino, ki jo ne zna, noče pa napisati slovenski, kar bi gotovo bolje znala. Žalostno! Več zavesti in izobrazbe!

Smrtna kosa — V Ljubljani je umrl raski profesor v p. dr. Vinko Šercl, star 63 let. Že kot 23 letni mladenič je znal 40 jezikov. Bil je dolgo vsenčiliški profesor v Olesi. Sedaj je že več let bival v Ljubljani. O Slovincih je ta izredni mož dejal: „Slovenci so jako nadarjeni, napredujejo razmeroma jako hitro, jezik se izvrstno razvija, njih slovstvo zasluženje brezpogojno priznanje.“

V Kropi na Gorenjskem je umrla g. Mihelič, mati tukajšnjega bogoslovca Miheliča.

V Gradišču pri Prvačini je umrl posestnik Ivan Kerševan, v Podgori je umrl delavec Okroglič.

V samostanu usmiljenih bratov v Gorici je umrl v noči od torka do srede brat Honorat Bottegato, ki je opravljal službo v tukajšnji bolnišnici nad 25 let. Pogreb je bil včeraj ob 2 pop. Naj počiva v miru! — Umrl je frančiškanski brat Valentin Rape. Bil je 6 let v sveti deželi kot misijonar. N. p. v. m.

Nagla smrt. — Iz Boveca nam poročajo: Od kapi zadet je dne 5. t. m. nagloma umrl tukajšnji župan gospod Anton Šulin.

Trgovsko in obrtno društvo Simonu Gregorčiču. — Trgovsko in obrtno društvo je sklicalo na predan pogreba ranjkega Simona Gregorčiča slavnostno sejo, pri kateri je govoril posmrtnico velikemu pesniku in ljubljencu slov. naroda društveni predsednik. Odborovi člani so poslušali stoje ter zaklicali na koncu trikrat „Slava!“ Pri tej seji se je sklenilo, da se gre odbor skupno pokloniti zemeljskim ostankom in izraziti svoje sožalje, ter da se udeležijo pogreba po večji deputaciji. Mesto venca ranjkemu je sklenil odbor nabirati prispevke v prid „Šolskemu domu“. Odbor je nabral do danes v Gorici 200 kron in v Tolmini 76 kron ter upa, z ozirom na to, da je še nabiralnih pol, ki krožijo po Gorškem, da se mu bode posrečilo kaj več nabrati, na kar se prinese natančni izkaz.

Vinski sejim je v Dornbergu dobro uspel. Vina so se prodajala od 18½ do 35 vin. 15 deklet v narodnih nošah je točilo gostom razna bela in črna vina. Prišlo je mnogo kupcev iz Trsta, Tolmina in iz raznih drugih vipavskih krajev.



„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Za
zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi
krasne novosti
modnega blaga,

kakor modre volne, flanele, forštajne, sukno za moške in
dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese,
odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne perje itd.

Blago najboljše.
Konkurenca
izključena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo zadovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

Anton Ivanov Pečenko
Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M

Električna žepna luč

vedno uporabljiva. Mal pritisk s prstom, razžari svetlo električno svetlobo. Brez vse nevarnosti lahko in priročno nosi se v žepu in uporablja delj časa. Izrabljena baterija, nadomesti se lahko z novo.

Cena kompletno K 3; s povečevalno lučjo K 4; nadomestna baterija K 1.

Posilja po povzetju

J. König, Elektrotehnik.
Dunaj, VII., Westbahnstrasse Nr. 36.
Prodajalec velik rabat!

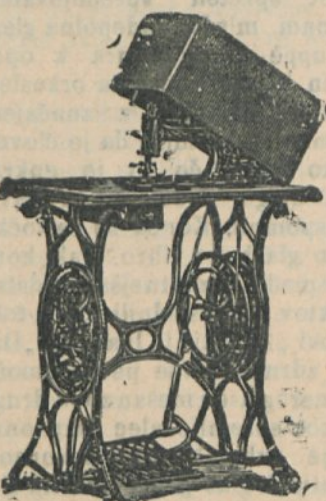
Poskusite
in priporočite
izdelke
Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.



Prodaja stroje tudi na teden ske ali mesečne obroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Stare, avstrijske in inozemske poštne znamke
iz let 1850-1870, že mogoče že prilepljene na pismu ali odlomkih pisma nakupijo, se v večji množini in se prav dobro plačajo.

Ponudbe je nasloviti na upravnitvo tega lista.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mlijesveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlinca iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Novost! Velik učinek!
Briljantno božično drevesce z zvončkanjem
s 6 pozlačenimi angeljci, 30 cm visoki. — Celo božično drevesce trdno. — Garantira se za izborno delovanje.

Najlepši in najnovejši kinč božičnega drevesca
ki ne bi smel manjkati v nobeni katoliški rodbini.



V gorkem zraku, ki ga segrejejo 3 sveče se vrti kolo, na katerem so vrtene kroglice, ki udarjajo na tri zvončke, ki provzročijo lepo božično zvonjenje.

Cene v kartonu z navodilom uporabe franko proti predplačilu 1 komad **K 1-50**

3 kom. K 4, 6 kom. K 7-50, 12 kom. K 13-50
Po poštnem povzetju 20 v več.
Abo ne vgaja so vrne denar.

Naroča se pravočasno pri
HANNS KONRAD
Prva tovarna ur Most (Brux) šte. 2051
(Česko)

Na zahtevo razpošiljam zastoj in franko 200 strani obsegajoč cenik s 3000 podobami.

Kožuhovine
ovratnike
zimsk e podoblike
pletanine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri
domači tvrdki
J. ZORNIK, GORICA
št. 10 Gosposka št. 10
ulica

Brockhaus
Conversations-Lixikon
še nov na prodaj za 60 K. — Kje, pove naše upravništvo.

Simon Gregorčič.

Krasno zadele slike pesnika Simona Gregorčiča: 1. Iz zadnje dobe. 2. Na mrtvaškem odru. 3. Mrtvaški sprevod v Gorici. 4. V Kobaridu. 5. Zadnja pot k cerkvi na hribčku Sv. Lovrenca pri Kobaridu. 6. Pogreb. 7. Panorama opevanega »plainskega raja« obsegajoč: Sočo, cerkvico Sv. Lovrenca, libušenske in vrsenske planine s sivim Krnom v ozadju. 8. opevan Slap. 9. Rojstna hiša. 10. Rojstna vas Vrsno. 11. Panorama krnskega pogorja. Te slike so razstavljene v razložbi posojilnične hiše v gosposki ulici št. 7 ter se dobivajo na prodaj edino pri **fotografu Jerkiču v Gorici**

in sicer posamezne slike v formatu 18x24 po **K 3**—, kabinetna slika iz zadnje dobe **K 2**—. Povečane slike po dogovoru. Nobena slovenska hiša ne bi smela pogrešati slike našega slavnega pesnika.

Nova
manufakturna trgovina
ANT. BOHINSKI.
Gorica — Corso G. Verdi 35 — Gorica

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega modnega, suknene in belega blaga po najnižjih cenah.

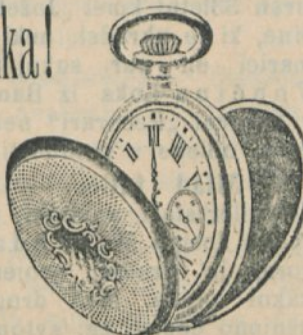
Centralna posojilnica
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih
in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 1/2%, na vknjižbo po 5%
z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Ugodna prilika!



Namesto 18 K, samo **7 K.**

Krasna rem. glorijska srebrna ura s 3 močnimi pokrovi lepo gravirana, natančno idoča s 3letno garancijo, proti povzetju za 7 K

J. König, Uhrenfabrik
Dunaj VII., Westbahngasse 36.

„NARODNA TISKARNA“
::: v Gorici, ulica Vetturini št. 9 :::

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

* „Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	oooo Ce nike
* Brošure ooo	ooo Račune *
* Diplome oo	oo Vizitnice *
* Pobotnice o	o Rač. sklepe *
* Sprejemnice	Jedilne liste *
* Plakate ooo	ooo Etikete *
* itd. itd.	itd. itd. *

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence